

LAUDATIO Florenci Pla, director del Centre d'Estudis Empresarials i Tecnològics de la Universitat d'Andorra

Benvolgudes autoritats, benvolgut Daniel, senyores i senyors,

En primer lloc m'agradaria felicitar a la Xarxa Vives per l'atorgament de la Medalla d'Honor al Dr. Daniel Bastida Obiols, una persona a la que admiro profundament per la feina feta i amb la qual he tingut la sort de treballar colze a colze des de l'any 1988, quan s'inicia l'ensenyament superior a Andorra, fins al 2015 que decideix jubilar-se.

Puc deixar constància que treballar amb el Daniel Bastida és fer-se un fart de treballar, fer més hores que un rellotge, rellotge que algunes vegades no s'aturava ni en períodes de vacances; però aquest treball sempre es veia recompensat en veure valorada constantment la feina feta. En el meu cas, una feina relacionada amb el projecte evolutiu de l'ensenyament superior a Andorra, en el qual Daniel Bastida va creure des del primer dia i jo vaig tenir la sort d'acompanyar-lo durant més de 25 anys.

Inicis de l'ensenyament professional a Andorra

Durant molts anys a Andorra havien coexistit els sistemes educatius espanyol i francès i no és fins a l'any 1982 que es crea un sistema educatiu propi, el sistema educatiu andorrà. La secció de maternal de l'escola andorrana començà les seves activitats el curs 1982-1983 i l'any 1985 s'amplia fins la primera ensenyança.

L'any 1987, l'executiu presidit pel M. I. senyor Òscar Ribas i Reig, com a Conseller d'Educació el M. I. Sr. Roc Rosell, va considerar l'opció de no limitar-se a esperar l'evolució curs rere curs de la formació pròpia andorrana i es va creure oportú impulsar en paral·lel una formació postbatxillerat que permetés l'accés al món laboral.

Esperar que el sistema educatiu arribés al batxillerat per implementar l'ensenyament superior hagués estat un pèrdua d'oportunitats, ja que el mercat laboral demanava professionals cada vegada més ben formats. Per això, i amb aquest objectiu, el ministeri encarregat de l'Educació va sol·licitar al Sr. Daniel Bastida (aleshores director del Centre Nacional d'Informàtica d'Andorra) un estudi al respecte. Per realitzar l'informe corresponent es va comptar amb la col·laboració del Sr. Ferran Virgós, catedràtic de l'Escola Industrial de Barcelona (EUETIB), que va continuar participant al llarg dels anys en l'evolució del projecte d'ensenyament superior a Andorra.

Només un any per dissenyar el projecte i ja tenim la implementació de l'ensenyament superior a Andorra pel curs 1988-1989. Això demostra la capacitat de treball i de convenciment a les autoritat polítiques amb responsabilitat en educació.

El curs 1988-1989 es crea l'Escola d'Informàtica d'Andorra, de la qual Daniel Bastida n'exerceix la direcció, oferint estudis d'ensenyament professional superior en l'àmbit de les TIC. Aquest mateix any s'iniciava en paral·lel la formació universitària d'Infermeria sota la direcció de la Sra. Rosa Mari Mandicó.

Aquestes dues formacions d'ensenyament superior inicials van permetre la potenciació de dues àrees estratègiques per al desenvolupament del país (salut i tecnologia) i serien el nucli formatiu que donaria lloc a la Universitat d'Andorra.

L'ensenyament superior va néixer amb visió de futur. Es va iniciar pel primer nivell formatiu tot i que l'objectiu final era el més alt nivell, en aquest cas, el doctorat com a horitzó. Ara bé, tothom era conscient de la conveniència amb arrelament al país i viabilitat econòmica, i això volia dir anar pas a pas. Un projecte escalable, ben fonamentat i amb objectius assolibles a curt termini.

Es va pensar, des del primer moment, en un plantejament on el professorat pogués evolucionar juntament amb el projecte, no solament quantitativament, sinó (i sobre tot) qualitativament, partint d'un nucli de professorat molt jove que aniria creixent amb el projecte juntament amb professorat a temps parcial format per professionals del sector, professorat sènior visitant estable i altre professorat convidat d'alta especialització. Aquesta filosofia s'ha mantingut fins a l'actualitat i possiblement hagi estat un fet diferenciador algunes vegades envejat per altres institucions.

El projecte d'ensenyament superior es va tirar endavant amb uns eixos molt clars als quals no es podia renunciar:

- Alta qualitat conceptual.
- Formació orientada a formar professionals altament qualificats.
- Un recurs més al servei del país alineat amb la seva planificació estratègica.
- Estudis basats i localitzats del país però amb voluntat futura de projecció exterior.
- Realisme financer adaptat al país, l'optimització de recursos sempre ha estat una prioritat.
- Un equip humà amb il·lusió, iniciativa i empena.

L'evolució de l'ensenyament superior

Daniel Bastida ha estat una persona a la qual sempre li ha agradat obrir camí, tasca no sempre fàcil, amb una visió molt clara a curt i mitjà termini. Sempre ha estat una persona inquieta, tan aviat un projecte es consolidava ja en tenia un parell més per implementar. Això va fer que l'oferta formativa d'aquella Escola d'Informàtica inicial no parés de créixer fins al punt que ben aviat el nom li va quedar curt.

Sense pressa però sense pausa. Consolidar i ampliar!

- Plenament implantats els estudis d'ensenyament professional superior a Andorra i amb un cos docent arrelat es creu oportú ampliar l'oferta formativa amb la diplomatura d'Informàtica de Gestió (any 1993).

- Amb l'aparició d'Internet Daniel Bastida, una vegada més amb visió de futur, proposa iniciar la formació virtual a Andorra aquesta vegada en col·laboració amb la Universitat Oberta de Catalunya. Aquesta nova modalitat formativa permetria millorar la formació d'aquelles persones que s'havien incorporat al mercat laboral i volien compaginar la feina amb la formació. Es crea el Centre d'Estudis Virtuals sota la seva direcció (any 1997).

- Una vegada consolidada la formació d'Informàtica es creu oportú obrir, dins la mateixa Escola d'Informàtica, la formació en Administració i finances d'ensenyament professional superior que la nova estructura econòmica d'Andorra demanava.

I és en aquest punt que el nom d'Escola d'Informàtica es queda curt i passa a anomenar-se Escola d'Informàtica i de Gestió. Aquesta formació evolucionaria cap a la diplomatura d'Administració d'empreses (any 2002).

- Amb un sistema educatiu andorrà consolidat es creu oportú oferir la formació bàsica de mestres i es crea el primer bàtxelor de la Universitat d'Andorra, el bàtxelor en Ciències de l'educació (2007).

La Universitat d'Andorra (UdA)

Un aspecte que més enllà de les nostres fronteres sorprenia és que a Andorra hi hagués estudis universitaris (Informàtica, Infermeria i Empresa) reconeguts als països veïns, sense haver-hi universitat.

I és que amb la prudència que sempre ha caracteritzat a Daniel Bastida i la seva filosofia d'anar pas a pas, en tot moment va creure que perquè els projectes fossin creïbles, per part dels polítics que els havien d'aprovar, aquest havien de ser realistes i quina millor realitat que poder demostrar que la proposta d'universitat s'assentava sobre uns pilars sòlids i consolidats com era una formació universitària reconeguda a l'exterior.

I és en aquest punt que el nom d'Escola d'Informàtica es queda curt i passa a anomenar-se Escola d'Informàtica i de Gestió. Aquesta formació evolucionaria cap a la diplomatura d'Administració d'empreses (any 2002).

- Amb un sistema educatiu andorrà consolidat es creu oportú oferir la formació bàsica de mestres i es crea el primer bàtxelor de la Universitat d'Andorra, el bàtxelor en Ciències de l'educació (2007).

La Universitat d'Andorra (UdA)

Un aspecte que més enllà de les nostres fronteres sorprenia és que a Andorra hi hagués estudis universitaris (Informàtica, Infermeria i Empresa) reconeguts als països veïns, sense haver-hi universitat.

I és que amb la prudència que sempre ha caracteritzat a Daniel Bastida i la seva filosofia d'anar pas a pas, en tot moment va creure que perquè els projectes fossin creïbles, per part dels polítics que els havien d'aprovar, aquest havien de ser realistes i quina millor realitat que poder demostrar que la proposta d'universitat s'assentava sobre uns pilars sòlids i consolidats com era una formació universitària reconeguda a l'exterior.

És l'any 1997 que es crea la primera llei d'ensenyament superior i és aquí on per primera vegada apareix oficialment el nom d'Universitat d'Andorra com a universitat pública del país. Ja tenim universitat, si més no sobre el paper, i no és fins al febrer del 2004 que s'inaugura l'actual edifici de la Universitat d'Andorra i allí es concentra tota la oferta d'ensenyament superior a Andorra. Ja tenim universitat, ja tenim campus i ja tenim rector el Sr. Daniel Bastida (gener 2001).

La Universitat d'Andorra neix amb visió internacional i s'integra des de l'inici a l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior (EEES), adapta les formacions a l'EEES i en paral·lel inicia el programa de doctorat i de recerca, fins a l'actualitat, que l'UdA ofereix formació reglada:

- Un cicle d'ensenyament professional superior (Administració i finances).
- Quatre bàtxelors propis (Infermeria, Informàtica, Administració d'empreses i Ciències de l'educació).
- Quatre bàtxelors en col·laboració amb la UOC (Dret, Humanitats, Llengua catalana, Comunicació).
- Dos màsters en col·laboració amb la UOC (Enginyeria informàtica i Administració i Direcció d'empreses).
- Un programa de doctorat.
- Quatre grups de recerca (Educació, Economia i finances, Ciències de la salut i Llengües).
- Una àmplia oferta de formació continuada.
- Projectes diversos amb altres institucions.

Com pots veure benvolgut Daniel, aquell doctorat que divisaves a l'horitzó quan es va iniciar l'ensenyament superior a Andorra l'any 1988 es va fer realitat l'any 2009 i ja ha donat els seus primers fruits. Una vegada més visió de futur però pas a pas.

Final d'etapa

Daniel Bastida ha estat una persona amb visió de futur, diria que sempre ha anat un pas per davant de la resta i si l'hagués de descriure en una frase, aquesta seria «una persona honesta i amb passió per la feina ben feta».

Al maig 2015 decideix retirar-se de la vida professional que va dur a terme amb tanta intensitat. Reprement la frase del principi «treballar amb el Daniel és fer més hores que un rellotge» justifica la decisió que va prendre, ja que el seu rellotge laboral ja marcava abastament l'edat de jubilació quan l'edat biològica estava bastant per sota. Així que, ben merescuda jubilació!

Ara bé, t'estimes tant la Universitat que no has volgut fer una desconnexió total i per això vas acceptar, de forma desinteressada, coordinar la Càtedra UNESCO.

I per acabar parlem dels honors rebuts, com a reconeixem a la teva llarga trajectòria professional: la Medalla d'Honor de la Universitat de Montpeller ('04) i l'Ordre National du Mérite de la República Francesa ('16). A aquests, a partir d'avui, hauràs d'afegir-n'hi un altre.

Amic Daniel, moltes felicitats per aquesta Medalla d'Honor que avui reps de les universitats de la Xarxa Vives, de la qual vas ser-ne president l'any 2005, que no és res més que un merescut reconeixement a molts anys de feina, en l'àmbit de l'ensenyament superior a Andorra, viscuts des de l'entusiasme per un projecte de país.

Florenci Pla
Director del Centre d'Estudis Empresarials i Tecnològics
Universitat d'Andorra